

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απαίτηση υπογραφής προσαρτήματος στερείται νομικής βάσεως.
- Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η καθής παρέβη το άρθρο 13 του κανονισμού προσωπικού II της ΕΤΕπ. Στο σύνολο των κανονισμών που διέπουν τη λειτουργία της ΕΤΕπ δεν υφίσταται κανένας κανόνας που να απαιτεί από πρόσωπο το οποίο έχει συνάψει σύμβαση εργασίας με την ΕΤΕπ και έχει κριθεί ικανό για εργασία από τον υπηρεσιακό ιατρό να υπογράψει προσάρτημα στη σύμβαση εργασίας του για την παραίτησή του από ορισμένα δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης (και συγκεκριμένα την κάλυψη σε περίπτωση θανάτου και αναπηρίας).
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται δυσμενής διάκριση σε βάρος του προσφεύγοντος και, ειδικότερα, παράβαση των άρθρων 21, παράγραφος 1, και 34, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η καθής επιδιώκει να του στερήσει βασικά δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης (και συγκεκριμένα την κάλυψη σε περίπτωση επέλευσης θανάτου ή αναπηρίας) λόγω γενετικών, όπως υποστηρίζει, χαρακτηριστικών και εικαζόμενης αναπηρίας. Η καθής, απαιτώντας από τον προσφεύγοντα να παραιτηθεί από τα εν λόγω δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης υπό την απειλή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του, προσέβαλε θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος. Η συμπεριφορά της καθής συνιστά δυσμενή μεταχείριση του προσφεύγοντος, καθόσον αποσκοπεί στον περιορισμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του κοινωνικής ασφάλισης βάσει ενός αυθαίρετα προβαλλόμενου λόγου (ύπαρξη «πολύ/εξαιρετικά χαμηλού» κινδύνου αναπηρίας στο μέλλον) και για χρονικό διάστημα το οποίο προσδιορίστηκε επίσης αυθαίρετα (5 έτη).

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2020 — JE κατά Συμβουλίου και Συνδιάσκεψη των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών

(Υπόθεση T-180/20)

(2020/C 201/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: JE (εκπρόσωπος: N. Forwood, QC)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Συνδιάσκεψη των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, εν μέρει, τη Δήλωση της Συνδιάσκεψης των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών σχετικά με τις συνέπειες της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση στους Γενικούς Εισαγγελείς του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Ιανουαρίου 2020, η οποία δημοσιεύθηκε από το Συμβούλιο με το υπ' αριθ. XT 21018/20 έγγραφο·
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η πράξη που εξέδωσαν οι καθών πρέπει, εν μέρει, να ακυρωθεί, λόγω ελλείψεως αρμοδιότητας, παραβάσεως ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, παραβιάσεως των Συνθηκών και των κανόνων δικαίου σχετικά με την εφαρμογή των Συνθηκών, και καταχρήσεως εξουσίας.